

Pokud patříte k těm, kdo přijeli na jižní Moravu za vínem a hledáte tradiční vinařskou obec se skvělými víny, pak jste u cíle svého putování. Dál už hledat nemusíte, protože Pavlov svým návštěvníkům předkládá všechno, co hledáte – kvalitní víno, osobitý přístup vinařů i výstavní historické vinné sklepy s lisovnamy, místní vinotéku. Tím ovšem přehlídka zajímavostí nekončí – jen málokterá obec na jižní Moravě vám zároveň nabídne úchvatný pohled na rekreační oblast Novomlýnských nádrží, možnost vystoupat na vysoký hřeben Pálavy nebo návštěvu zříceniny někdejšího strážního zeměpanského hradu Děvičky ze 13. století. Atraktivní je i nejbližší okolí, zejména město Mikulov a Lednicko-valtický areál, zapsaný na seznamu památek UNESCO.

Pokud chcete vidět místa, kde vína z Pavlova vznikají, vydejte se po trase naučné stezky Pavlovské vinice a vinné sklepy. Měří 3 km, je na ní sedm zastavení a k jejímu zdolání vám bohatě postačí 1,5 hodiny. Seznámíte se s místními viničními tratěmi a historií pavlovského vinařství, odhalíme, čím je jedinečný terroir Pálavy a představíme vám nejčastěji pěstované odrůdy i nejpozoruhodnější místa v Pavlově a okolí. Kromě vína od místních vinařů si tak z Pavlova odvezete také nezapomenutelné zážitky přímo ze sklepů a vinohradů, tedy z míst, kde se naše vína rodí, zrají a vyrábějí.

Šťastnou cestu vám přeje

Obec Pavlov a spolek vinařů Vinitores Palaviensis

Vítejte v Pavlově

Vinaři, vinné sklepy a vinotéka

VINITORES PALAVIENSIS

sdužení vinařů z Pavlova

Sdužení pavlovských vinařů je výjimečné – místní vinaři byli totiž jedni z prvních na jižní Moravě, kteří se dohodli na spolupráci. Ačkoli členové sdružení dodávají na trh lahvované víno s vlastními etiketami a jmény různých vinařství, společným posláním všech vinařů Vinitores Palaviensis je pozvednutí úrovně pavlovských vín a rozšíření informací o pálavském vinařství dál do světa. Společně s obecním úřadem a svazem zahrádkářů spolek organizuje tradiční jarní výstavy vín, Léto otevřených sklepů a listopadový Den otevřených sklepů.

OBECNÍ VINOTÉKA PAVLOV

Pavlovskou obecní vinotéku najdete v klenu-tém sklepení pod zdejší radnicí. Kromě vinného archivu tu vzniklo i příjemné místo k posezení, kde můžete degustovat vína od patnácti producentů z Pavlova a okolí.

Sortiment nabízených vín vždy zastupuje několik vzorků od jednotlivých vinařů a je velmi široký. Vybrat si můžete jak lehčí jakostní a kabinetní vína, pozdní sběry a výběry, tak speciality, třeba vína ledová a slámová.

Na vínech z Pavlova znalci oceňují především jejich originální ovocitou svěžest, aromaticnost a kořenitost danou unikátním vápencovým podložím úpatí Pálavy, chráněné krajinné oblasti a biosferické rezervace. V odrůdové skladbě nabízených vín převládají vína bílá, zejména Ryzlink vlašský a Ryzlink rýnský, Veltlínské zelené, Müller Thurgau, Pálava, Aurelius, Rulandské bílé a Rulandské šedé, Chardonnay, Sauvignon a Muškát moravský. Na milovníky červených vín čeká Svatovavřínecké, Frankovka, André, Zweigeltrebe, Rulandské modré a Modrý Portugal.

Pavlovská vinotéka vznikla díky spolku domácích vinařů Vinitores Palaviensis, příspěvní obce Pavlov a spolufinancování z fondu EU, na propagaci přispěl Vinařský fond České republiky. První hosté sem zavítali na velikonoční Výstavu vín v dubnu 2004. Dnes vinotéka rovněž slouží

jako informační centrum a po předchozí telefonické domluvě je možná návštěva mimo běžnou otvírací dobu.

Obecní vinotéka Pavlov

Obecní úřad Pavlov, Na Návsi 88,

692 01 Pavlov

www.obec-pavlov.cz/vinoteka

LÉTO OTEVŘENÝCH SKLEPŮ V PAVLOVĚ

Jedenáct pavlovských vinařů se před několika lety dohodlo, že od poloviny června do začátku září bude minimálně jeden z nich držet službu a otevře vinný sklep výletníkům.

Při návštěvě tak osobně poznáte jednotlivé vinaře, prohlédnete si historické vinné sklepy a skvělá pavlovská vína ochutnáte přímo v místech, kde vznikají. Vinaři připravují k ochutnávkám přibližně deset vzorků, přičemž v ceně ochutnávky je výklad vinaře k jednotlivým vinům, voda a neutralizační pečivo. Pokud mezi předkládanými vzorky najdete to „své“ víno, samozřejmě si je můžete přímo na místě koupit do svého vinného archivu.

Sklepy jsou otevřeny v pátek odpoledne, v sobotu a v neděli. Na internetových stránkách obce je k dispozici rozpis služeb jednotlivých sklepů a mapka Pavlova, kde jsou jednotlivé

sklepy vyznačeny. Příjemná zpráva je, že řada sklepů mívá otevřeno i mimo garantované termíny a návštěvu s ochutnávkou a nákupem vína si ve všech vinařstvích můžete domluvit bez ohledu na otvírací hodiny telefonicky nebo e-mailem.

Kromě dveří navíc vinaři otevřeli návštěvníkům i svá srdce a názory milovníků vína jsou pro ně často inspirací do dalších let.

DEN OTEVŘENÝCH SKLEPŮ V PAVLOVĚ

Každý rok jsou poslední sobotu listopadu při akci „den otevřených sklepů“ otevřeny všechny sklepy zároveň. Návštěvník může po zakoupení paušální vstupenky chutnat volně vína ve sklepech účastnících se této prezentační akce. Součástí vstupného je sklenička, mapka s vyznačením sklepů a poukázka na nákup láhví.

www.obec-pavlov.cz

Historie pěstování révy vinné a výroby vína v Pavlově

K toulkám jižní Moravou neodmyslitelně patří vinohrady, řádky vinic, vinné sklepy a víno. Dle archeologických nálezů se předpokládá, že první vinice na Moravy se objevily již ve 3. stolení našeho letopočtu v době pobytu římských legionářů právě na úpatí Pavlovských vrchů. V době slovanského osídlení v 9. stolení n. l. bylo vinařství již velmi rozvinuto. Archeologické nálezy vinařských nožů a semen révy potvrzují rozvinuté vinařství slovanského obyvatelstva Velkomoravské říše.

V původně slovanské osadě se už počátkem 13. století začalo usazovat zejména německy mluvící obyvatelstvo, které zde žilo až do poválečného odsunu v letech 1945-46. V období po druhé světové válce do Pavlova přišli čeští občané. Většinou mladí lidé nepocházeli jen z okolních obcí, ale také z horských oblastí Kopanic z Bílých Karpat, Slovácka, Valaška či Vysočiny.

Jak se kdysi hrozny pěstovaly? Na vinicích se vysazovalo až 10 000 vinných keřů na hektar, sazenice byly od sebe vzdáleny maximálně 1 metr. Oporou jim byly dřevěné kůly, které se na jaře zatloukaly ke keřům a k nimž se pak letorosty přivazovaly slámou. Na podzim se kůly vytahovaly ze země, aby se prodloužila jejich životnost.

V padesátých letech se vinicím začali věnovat absolventi z vinařských učňovských, mistrov-

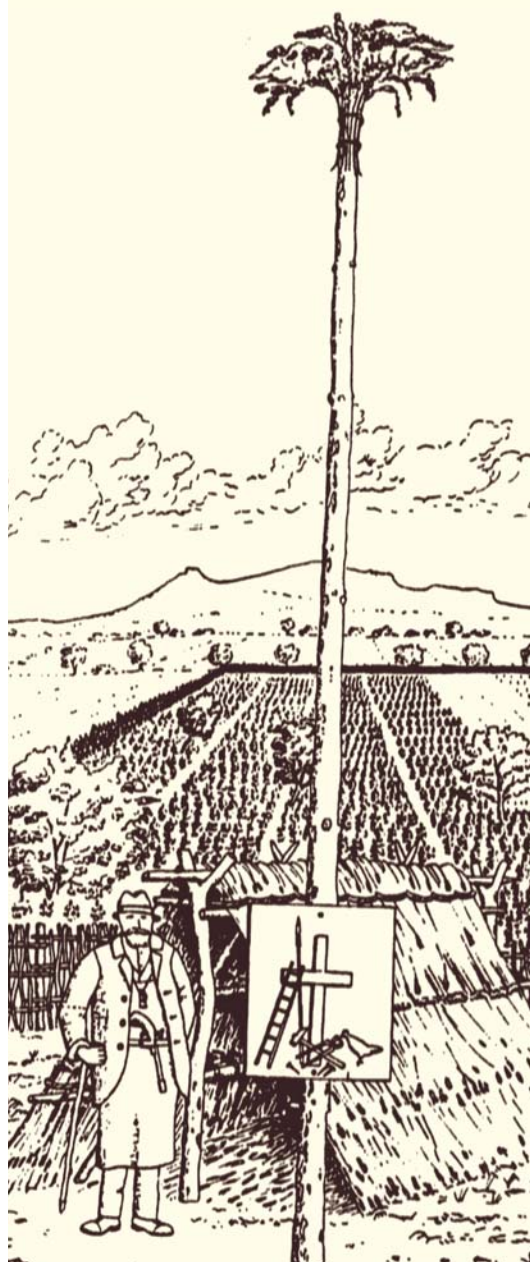
ských a později technických škol, kteří už měli odborné znalosti. Současně se zakládaly nové vinice – to už bylo na středním a vysokém vedení, u něhož se dala použít mechanizace. Kmínky révy se pěstovaly na výšku 60 až 90 cm a letorosty se vedly do drátěné konstrukce, tažené mezi sloupky. Nový způsob velmi ulehčil práci ve vinici.

V roce 1967 bylo v Pavlově postupně vyklučeno posledních 27 ha vinic vedených po starém způsobu „na hlavu“. V letech 1970–1971 bylo vysazeno 40 ha nových vinic, jejichž celková rozloha v roce 1990 dosáhla 120 ha. Výsadba nových vinic byla ukončena v roce 1994 vzhledem ke vstupu do Evropské unie. V té době měla Morava téměř 19 000 ha vinic.

Dnes Pavlov patří Mikulovské vinařské podoblasti, která má celkem 10 318 ha viničních tratí s plochou 4 680 ha registrovaných vinic ve 182 viničních tratích a 30 vinařských obcích. Pavlov je na 25. místě v ČR dle plochy registrovaných vinic. Je zde celkem 168 ha registrovaných vinic, avšak celková možná výměra viničních tratí je podstatně vyšší – 316 ha. Výrobě vína se dnes v obci věnuje patnáct vinařů registrovaných u Vinařského fondu a mnoho dalších pěstitelů hroznů. Ovšem pro svou potřebu vyrábí víno většina rodin v obci.

Hrozny se pěstují integrovanou produkcí, tedy způsobem šetrným k přírodě, a vyrábí se zde

také biovíno. Dobrému vinařskému technologi poskytnou pavlovské vinice dostatek kvalitních hroznů pro výrobu výborných vín zajímavých svým ovocitým buketem, kořenitostí a pikantní kyselinkou.

Zaražení hory

Z historie moravského vinařství

K největšímu rozšíření vinných vinic došlo po roce 1249, kdy se Mikulovsko a Valticko staly součástí panství rodu Lichtenštejnů. Z urbáře sepsaného roku 1414 jasně vyplývá, že Lichtenštejnové věnovali svému majetku náležitou péči a obce Pavlov, Sedlec, Dolní Dunajovice a Perná získaly díky pěstování révy vinné a výrobě kvalitních vín významné ekonomické postavení. Roku 1298 byla založena nová viniční hora v Milovicích, v roce 1309 další u nové obce Horní Věstonice. Další rozhodující úlohu ve vývoji vinařství na Mikulovsku sehráli novokřtění, kteří do kraje přišli v 16. století z dnešního Švýcarska. Traduje se, že právě oni ve zdejších vinohradech začali pěstovat odrůdu Sauvignon.

O historickém významu pěstování révy vinné svědčí i to, že v nejstarším dochovaném celomoravském soupisu poddaných a jejich půdy, který byl pořízen pro berní účely v době pobělohorské, jsou vyjmenovány viniční tratě a jednotlivé vinice a jejich majitelé spolu s výší daní. Vinice byly jedinou zemědělskou kulturou, která byla v lánových rejstřících uváděna zvlášť.

K vinařství se vztahovalo i svébytné odvětví tehdejšího práva, takzvané právo horenské (hory = vinohrady, viniční tratě), které kodifikovalo pořádek na vinných tratích a tresty za jeho porušení. Nezřídká to byly tresty velmi kruté. K smrti byl odsouzen nejen zloděj hroznů, ale i ten, kdo byl přistižen ve vinohradech a byl

mu prokázán úmysl krást. Pavlovský horenský řád vznikl v roce 1589, nejmodernější obdobou horenského práva je zákon o vinohradnictví a vinařství z roku 2004.

Podobně jako pro další vinařské oblasti Evropy byl i pro pavlovské vinice největší pohromou živočišný škůdce, takzvaný révokaz. U nás se objevil na přelomu 19. a 20. století a postupně ničil téměř všechny vinice. Uchráněny byly pouze ty, které rostly na půdách se sterilními písky. Napadené vinice musely být vyklučeny a půda po nich několik let rekultivována. Nové vinice byly osázeny sazenicemi s naroubovanými očky ušlechtilé révy evropské na americkou podnož, která měla schopnost tvořit hustou síť kořenů a mimoto jejich šťávy byly kyselé, čímž mšičky révové odpuzovaly.

PAVLOV JAKO HISTORICKÁ VINAŘSKÁ OBEC

Archeologické nálezy potvrzují, že území dnešního Pavlova bylo osídleno prakticky nepřetržitě již od dob lovců mamutů. Obec měla dříve také název Pálava a až do roku 1945 Pollau. Hlavním zdrojem bohatství obce bylo vinařství. Již v roce 1444 byl největší vinařskou obcí na mikulovsku. První zmínka o obci pochází z 11. století, kdy Pavlov náležel ke staroboleslavské kapitule. Od první poloviny 14. století se obec na víc než pět set let stala pevnou součástí mikulovského panství.

Hlavním zdrojem bohatství obce bylo odedávna vinařství; ostatně před třicetiletou válkou se réva vinná pěstovala na více než polovině půdy. Války v žádné zemi vinicím neprosplávaly. Zejména války husitské a válka třicetiletá způsobila velký útlum vinohradnictví.

Architektonické památky nám prozrazují, že naopak obdobím rozkvětu bylo pro Pavlov 18. století, kdy se vinařství kolem Pálavy opět začalo vracet ke své původní slávě a vinaři si ve svých obcích stavěli sklepy i domy s výstavními štíty. Kromě kostela sv. Barbory, barokního hřbitova ohrazeného zdí s nárožními věžičkami, soch

či božích muk by tak vaší pozornosti neměla uniknout další tři místa v Pavlově – barokní vinařské domy v České ulici, vřetenový vinařský lis z roku 1851 na Gajdošově ulici a náves s řadou selských gruntů.

VINAŘSKÝ LIS

Pokud do Pavlova přijedete směrem od Mikulova, na okraji obce po levé straně vás přivítá vřetenový vinařský lis z roku 1851. Před několika lety byl rekonstruován s přispěním obce Pavlov.

Vřetenové lisy s jedním šroubem byly pro moravskou vinařskou oblast typické. Celá konstrukce spočívá na dvou hranolovitých trámech, zvaných šlapy nebo podklady. Výšku lisu určují dva silné sloupy, označované jako klanice, stojky nebo slubice; ty v Pavlově dosahují výšky 245 cm. Do klanic jsou zapuštěny tři silné trámy, jeden nahoře (takzvaný hinšt), dva dole (klada, skříň nebo grunt). Klanice, hinšt a dolní trámy vytvářejí základní rám lisu. V horní kládě je

vydlaban otvor se závitů, jimiž dříve procházel silný šroub o průměru 28 cm, který byl zakončen hlavou. V ní byly vyvrtány čtyři otvory, do nich se zasouval sochor a s jeho pomocí se pak otáčelo vřetenem.

Součástí pavlovského lisu je také dřevěná mísa, zasazená do spodních klád. V ní je posazen dřevěný koš stažený kovanými obručemi. Do něj se ukládaly hrozny; vylisovaná šťáva vytékala do mísy a posléze otvorem na její čelní straně do připravených nádob.

BAROKNÍ STATKY NA NÁVSI

Selské statky na návsi nesou typické rysy barokní architektury inspirované prostředím nedalekého Mikulova. Místní sedláci, kteří zbohatli díky kvalitnímu vínu, při budování vlastních obydlí rádi napodobovali domy mikulovských měšťanů.

VINAŘSKÉ DOMY V ČESKÉ ULICI

Barokní vinařské sklepní domy, z nichž devatenáct je památkově chráněno, pocházejí

ze 17. století. Postavili si je drobní majitelé vinic, kteří se živilí převážně zpracováváním vína. V přízemí domů můžete vidět vstupy do lisoven, z nichž pak chodby pokračují dál do sklepů. Bohatě zdobené štíty jsou podobně jako selské statky na návsi inspirovány městskou architekturou blízkého Mikulova a prozrazují, jak bohatou vinařskou obcí Pavlov byl. Tradiční součástí vinařského domu je nika pro sošku světce; nejčastěji to bývá patron vinařů sv. Urban. V patrech domů, kde kdysi žili vinaři se svými rodinami, v současné době vznikají místa k posezení s hosty, někteří vinaře nabízejí pokoje k ubytování.

Pálava jako jedinečná lokalita přírodní a vinařská

PÁLAVA JEDINEČNÁ PŘÍRODNÍ A VINAŘSKÁ LOKALITA

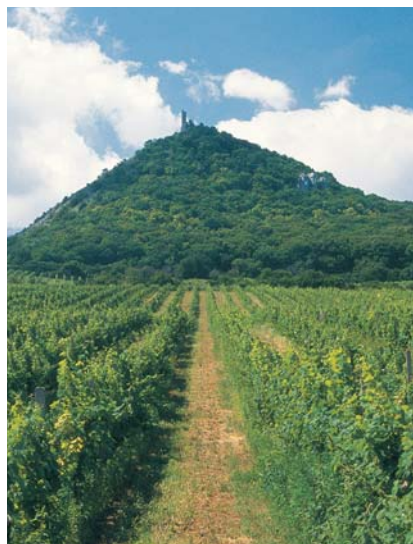
Pálava strmě vystupuje z mírně zvlněné krajiny lužních lesů dolního Podolí jako nejzápadnější výspa Karpat. Pro pěstování révy vinné představuje jedinečné místo vinorodé severopanonské nížiny, kde je členitější a vrchovinný terén velmi vzácný. Teplé a suché klima ovlivňují kontinentální vlivy od východu a současně mediteránní

podnebí z jihu. Vinice kolem Pavlova leží v nadmořských výškách od 190 do 320 m a díky své poloze mají ráno a přes den dostatek slunce, k večeru je však poměrně záhy překrývá stín, vrhaný Pálavou.

Půdní složení viničních tratí kolem Pálavy je velmi různorodé. Horniny bradel mají nadbytek vápníku, na jejich úbočích jsou mohutné návěje spraší, vápenité jíly a v jižní části podoblasti

jsou rozšířeny píský. Právě odtud, z hlubokých sprašových nebo lehčích hlinitých půd, čerpá réva vinná širší škálu živin pro tvorbu aromatických látek a výraznější tóny extraktu. Dává tak vzniknout vínům se zcela jiným charakterem než v jiných vinařských lokalitách jižní Moravy. Z přírodovědného hlediska je Chráněná krajinná oblast Pálava s nejvyšším vrcholem Děvínem (549 m.n.m.) útočištěm četných druhů teplomilných rostlin a živočichů. Najdete tu tři zříceniny středověkých hradů, několik naučných stezek a řadu odpočinkových a vyhlídkových míst. V jižním výběžku Pálavy, v útrobách vrchu Turolu na okraji Mikulova, je veřejnosti přístupná jeskyně. Její stěny pokrývají sintrové povlaky s trsy třpytivých krystalů kalcitu, připomínajících keříčky korálů či hlávky kvěťáku.

HRAD DĚVIČKY

Romantická silueta Pavlovských vrchů by nebyla úplná bez zříceniny středověkého hradu nad Pavlovem. Hrad, zvaný též Dívčí hrady, Maidburk či Maidenburg, byl založen počátkem 13. století jako strážní zeměpanské sídlo na ochranu zemské cesty, směřující z Rakouska na Moravu. Roku 1334 král Jan Lucemburský dal Děvičky v léno Hartneidovi z Lichtenštejna a v majetku tohoto rodu pak hrad zůstal až do roku 1560. V dobách tureckých vpádů do Podunají ve třicátých letech 16. století Lichtenštejnové gotický hrad opravili a nově opevnili. Tehdy vznikla mohutná renesanční patrová bašta, která bránila přímé palbě na hrad.

Od Lichtenštejnů hrad koupil uherský šlechtic Ladislav Kerecsenyi, známý bojovník proti Turkům. Po roce 1572, kdy mikulovské panství koupili Ditrichštejnové, se hrad dočkal renesančních úprav. Pohroma přišla spolu se švédským vpádem za třicetileté války; roku 1645 Švédové Děvičky vydrancovali a vypálili. V době dalšího tureckého nebezpečí roku 1683 sice na Děvičkách stály hlídky, ovšem hrad už nikdo neopravoval. Ještě v roce 1784 tu ovšem žil hlídač, který zvonem upozorňoval okolní obyvatele na požár či blížící se bouři; po jeho smrti byl zpustlý areál definitivně opuštěn. Do dnešních dob se dochovaly zříceniny mohutné, 1,5–2,5 m silné plášťové zdi, části paláce, před-

hradí a renesanční dělová bašta se střelnami. Děvičky nejsou jedinou zříceninou na Pálavě; na skalních útesech nad obcí Klentnice se nalézá Siroťčí hrádek, někdejší středověký pomezní hrad a zároveň jedna z nejhezčích zřícenin v České republice. Přehledku pálavských hradů uzavírají nepatrné zbytky hradu Neuhaus nad Horními Věstonicemi.

Nejčastěji pěstované odrůdy – bílá a červená vína

Klasickými odrůdami révy vinné, se kterými se ve vinicích v okolí Pavlova setkáte nejčastěji, jsou především Ryzlink vlašský, Veltlínské zelené, Müller-Thurgau a Svatovavřínecké. Později se vysazovaly Tramín červený, Pálava,

Rulanské bílé, šedé a modré, Sauvignon a některé nově vyšlechtěné odrůdy, například Pálava a André. Nejznámější pavlovskou odrůdou je Ryzlink vlašský, který je také základní složkou našich nejlepších sektů.

RYZLINK VLAŠSKÝ

– pěstuje se prakticky na každé vinici v okolí Pavlova, při dobré vyzrálости dává vína originálního kořenito-ovocného charakteru jasně, světle žluté barvy s nevtíravou plnou ovocnou chutí, elegantní květinovou vůní a vyváženým obsahem kyselin, typickým pro ryzlinky pěstované na vápenaté půdě Pálavy.

VELTLÍNSKÉ ZELENÉ

– víno zeleno-žlutého odstínu vyniká jemnou medově lipovou vůní. Chuť je odrůdově typická, kořenitá s náznakem mandle a pepře, zpočátku křehká, v závěru intenzivní. Mladé víno je svěží a živé, vyšší jakostní stupně jsou vhodné do archivu.

RULANSKÉ ŠEDÉ

– ač odrůda pro Pavlov doporučovaná, její výskyt není hojný. Harmonické víno elegantní, původem francouzské odrůdy s mnohvrstevnou plnou chutí a hřejivě medovým projevem přezrálých plodů jižní Moravy. Mívá květnatý buket s výraznými prvky vanilky, skořice a citrusového ovoce.

RULANSKÉ BÍLÉ

– patří ke starým burgundským odrůdám, ve světě je známé jako Pinot blanc. Plně extraktivní víno světležluté barvy a harmonické kompozice s květnatou vůní, doplněnou buketem tropického ovoce a lískového oříšku. Zráním výrazně stoupá jeho jakost.

SAUVIGNON

– Aromatické svěží víno světle zelenožluté barvy s výraznou broskvovou až kopřivovou vůní s tóny grepu, medu či černého rybízu. V chuti je kořenitě plné, extraktivní s originální příjemnou kyselinkou.

MÜLLER-THURGAU

– nejrozšířenější odrůda České republiky, decentní víno jemných vůní po vanilce a kvetoucím bezu se v chuti vyznačuje muškátovými až broskvovými tóny a příjemně laděnou kyselinou. Je lehčí a dobře pitelné, typické světle zelenožlutou barvou.

PÁLAVA

– nově vyšlechtěná aromatická odrůda s jemným, ale výrazným kořenitým aroma a nižšími kyselinkami, kříženec odrůd Tramín červený a Miller Thurgau. Voní po rozkvétajících růžích a květech černého bezu, chuť s tóny vyzrálých citrusových plodů.

SVATOVAVŘINECKÉ

– sametově lesklé temné víno harmonické chuti, vonící po sušených švestkách či povídlech s výraznou a plnou chutí. V České republice patří k nejčastěji pěstovaným modrým odrůdám.

FRANKOVKA

– víno ohnivě rubínové barvy s harmonickou kořenitou chutí, ovocným buketem přezrálých višní a pikantními tóny jemné třísloviny.

RULANDSKÉ MODRÉ

– odrůda pocházející z Burgundska je ve světě je známá jako Pinot noir. Víno světle rubínové barvy se zlatavým okrajem hladiny vína ve styku se stěnou sklenky získává na jakosti delším ležením v láhvi, kdy se zdůrazňuje typická chuť a vůně drobného červeného ovoce a hořkých mandlí.

ANDRÉ

– odrůda vyšlechtěná v roce 1961 křížením Frankovky se Svatovavříneckým. Víno sytě tmavě červené barvy s intenzivní odrůdovou vůní peckovitého ovoce, kořenitou chutí a vyššími kyselinkami.

MODRÝ PORTUGAL

– na přelomu 19. a 20. století, kdy byl Pavlov vyhlášen výborným červeným vínem, byl ve starých vinicích zastoupen především Modrý Portugal. Lehčí víno s méně výraznou kyselinkou a nižším obsahem alkoholu vyniká jemnou vůní lesních plodů, v chuti připomíná jižní typy vín.

Viniční tratě v okolí Pavlova

Viniční trať POD PANNAMA

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 1,3 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** dříve směs odrůd, nyní Ryzlink vlašský, Veltlínské zelené, Müller-Thurgau, **Převažující expozice:** severovýchod – východ, **Nadmořská výška:** 260–300 m, **Orientační svažitost:** 10–18 %, **Druh půdy:** hlinitá až sprašovitá, s většími vápencovými kameny, **Struktura půdy:** slabě šterkovitá, vápencový šterk do 10 %

Zajímavosti: Vznikla sloučením tratí Višňový sad, Zahrádkářská kolonie a Záhumní roh, její starší název je Trať 1. Díky poloze pod lesem na úpatí Pálavy je osluněna zejména ráno a dopoledne, v podvečer je již ve stínu Pálavy.

Viniční trať NAD JEZEREM

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 6,5 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Rulandské modré, Sauvignon, **Převažující expozice:** severovýchodní, **Nadmořská výška:** 170–200 m, **Orientační svažitost:** 10 %, **Druh půdy:** hlinitá, sprašovitá, **Struktura půdy:** slabě šterkovitá, vápencový šterk do 10 %

Zajímavosti: Vznikla sloučením tratí Nad přístavem a Nad jezerem, dříve byly tyto lokality označovány jako Trať 36, Hrbol či Polní zahrady – vinice, německy Hobeln. Většina vinic má

kvalitní úrodnou půdu, ale protože místy leží na prudkých svazích, hrozí nebezpečí eroze.

Viniční trať POD PÁLAVOU

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 28,1 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Veltlínské zelené, Müller-Thurgau, Veltlínské červené ranné, Rulandské modré, Modrý Portugal, **Převažující expozice:** jihovýchodní, **Nadmořská výška:** 280–340 m, **Orientační svažitost:** 5–20 %, **Druh půdy:** písčito-hlinitá až jílovito-hlinitá, místy humózní, těž spraš, **Struktura půdy:** slabě až středně šterkovitá, vápencový šterk od 10 do 25 %

Zajímavosti: Vznikla sloučením tratí Pod oborou, Pod hradem, Pod Pálavou a Nad sklepy, dříve se užívaly názvy Trať 2, 3, 4, 5, 6, U včelína, Vrchní řada, Nad dvanáctkou, Pozdní kopec a Pod pozdním kopcem, německy Oberried a Oberzwelfer. Podobně jako viniční trať Pod Pannama je i trať Pod Pálavou nejlépe osluněná ráno a přes den, k večeru se slunce skryje za hřeben Pálavy.

Viniční trať SLUNNÝ VRCH

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 19,4 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Müller-Thurgau, Veltlínské zelené;

dříve Neuburské, Tramín červený, **Převažující expozice:** jihovýchodní až východní, **Nadmořská výška:** 170–335 m, **Orientační svažitost:** 8–12 %, **Druh půdy:** jílovito-hlinitá, **Struktura půdy:** slabě štěrkovitá 10 až 20 %

Zajímavosti: Vznikla sloučením tratí Nad vodojemem a Záhumní vinice, její starší názvy zní Trateř 11 a 12, Dvanáctka, německy Zwelfer. Kromě podvečera je trať výborně osluněná, na část pozemku byla při stavbě přehrady Nové mlýny navedena ornice.

Viniční trať U BOŽÍCH MUK

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 25,9 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Veltlínské zelené, Müller-Thurgau, **Převažující expozice:** východní, jihovýchodní a jižní, **Nadmořská výška:** 240–340 m, **Orientační svažitost:** 8–12 %, **Druh půdy:** jílovito-hlinitá, místy hlinitá až sprašovitá, částečně štěr, **Struktura půdy:** slabě štěrkovitá 5 až 20 %

Zajímavosti: Vznikla sloučením tratí U Boží muky a U křížku, dříve byly tyto lokality označovány jako Trateř 13, 14, 15, 10, Střední řada a Za dvory, německy Mitterried.

Viniční trať NOVÁ HORA

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 6,7 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Svatovavřínecké, **Převažující expozice:** jihovýchodní, **Nadmořská výška:** 240–262 m, **Orientační svažitost:** 8–20 %, **Druh půdy:** hlinitá, místy sprašovitá, **Struktura půdy:** slabě štěrkovitá, vápencový štěr do 5 %

Zajímavosti: Výchvěvná, suchá a výborně osluněná trať vznikla sloučením tratí Jelení roh a Obecní vinice. Starší názvy zněly Trateř 9, Jelení roh a Spodní řada, německy Rabengrobgarten a Unterried.

Viniční trať STARÁ HORA

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 31,5 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Veltlínské zelené, Müller-Thurgau, Tramín červený, Pálava, Svatovavřínecké, **Převažující expozice:** jihovýchodní, **Nadmořská výška:** 200–250 m, **Orientační svažitost:** 5–12 %, **Druh půdy:** hlinitá, místy jílovito-hlinitá, částečně spraš, **Struktura půdy:** slabě štěrkovitá, vápencový štěr do 5 %

Zajímavosti: Slunečná a suchá trať vznikla sloučením tratí Krátké vinice, Pod trianglem a Dlouhé vinice, původně se užívala označení Trateř 18, 17 a 34, německy Alterberg. Svahy ohrožují eroze.

Viniční trať NA VÝSLUNÍ

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 4,8 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Ryzlink vlašský, Rulandské bílé, **Převažující expozice:** jihovýchodní, **Nadmořská výška:** 220–290 m, **Orientační svahitost:** 10 %, **Druh půdy:** písčito-hlinitá až hlinitá, **Struktura půdy:** slabě šterkovitá, šterk do 10 %

Zajímavosti: Celkem 6 ha celkové plochy viniční trati Na Výsluní tvoří terasy, najdete tu také ovocný sad. Vznikla sloučením tratí Za lesem a Zelinářský hon, původně se užívaly starší názvy Trať 8 či Terasy, německy Stangelberg.

Viniční trať SAHARA

Plocha registrovaných vinic ve viniční trati: 40,5 ha, **Hlavní odrůdová skladba:** Chardonnay, Sauvignon, Svatovavřínecké; dříve Ryzlink vlašský, Rulandské bílé, Tramin červený, **Převažující expozice:** východní, jižní, západní, **Nadmořská výška:** 200–250 m, **Orientační svahitost:** 8 %, **Druh půdy:** hlinitá, místy písčitá, **Struktura půdy:** slabě šterkovitá, vápencový šterk do 10 %, spraš

Zajímavosti: Výchřevná a suchá trať vznikla sloučením tratí Sahara a Nad cihelnou. Užívaly se pro ni starší názvy Trať 19, Dvorní pole a Pásky, německy Haussatz či Schauben.